

עושים חג

שופר בפארק

תפילה לפרנסה

רבנו של עולם תן לנו ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו
ובכל עסקנו כדי שנוכל לפרנס את עצמנו וכל אנשי ביתנו בנחת
ולא בצער, בהיתר ולא באיסור, ברווח ולא בצמצום משפע
ברכה עלינו, ואל תצריכו לידי מתנת בשר ודם.
ושלח ברכה ופרנסה לכל בית ישראל. ויקויים בנו מקרא שכתוב:
הַשֶּׁלֶךְ עַל ה' יִהְיֶה וְהוּא יְכַלְכֶּל. פותח את יָדוֹ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רֶצוֹן.
ותהא מלאכתנו וכל עסקינו לברכה ולא לעניות, לחיים ולא למוות,
ונהיה מן המועילים והמשפיעים טוב לכל אדם תמיד,
ותמלא ידנו מברכותיך כי אתה ה' ברכת
ומברך לעולם:

אדון הסליחות

מילים ולחן: עממי

אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת
בוֹחֵן לִבְבוֹת
גּוֹלָה עֲמוּקוֹת
דּוֹבֵר צְדָקוֹת
חֲטָאוֹת אֶפְנֶךָ רַחֵם עָלֵינוּ

הַדּוֹר בְּנוֹפְלָאוֹת
וְתִיק בְּנוֹחֲמוֹת
זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת
חוֹקֵר כְּלִיּוֹת
חֲטָאוֹת אֶפְנֶךָ רַחֵם עָלֵינוּ

טוֹב וּמִטֵּיב לִבְרִיּוֹת
יּוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת
כּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת
לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת
חֲטָאוֹת אֶפְנֶךָ רַחֵם עָלֵינוּ

מְלֵא זִכְיּוֹת
נוֹרָא תְהִלּוֹת
סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת
עוֹנֶה בְּצֵת צָרוֹת
חֲטָאוֹת אֶפְנֶךָ רַחֵם עָלֵינוּ
פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת
צוֹפֶה עֲתִידוֹת
קוֹרָא הַדּוֹרוֹת
רוֹכֵב עֲרֻבוֹת
שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
תָּמִיד דְּעוֹת
חֲטָאוֹת אֶפְנֶךָ רַחֵם עָלֵינוּ

תקיעת שופר

התוקע מברך ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
לשמוע קול שופר
ברכת שהחיינו ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה

זמן התקיעות זו שעת רצון גדולה, בזמן זה אפשר להתפלל על כל מה שאתם מבקשים.

תפילה לרפואה

מי שברך אבותינו ואמותינו אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה, הוא יברך ויברא את
כל חולינו הזקוקים לרפואה שלמה, בעבור שאנחנו מתפללים להחלמתם. בשכר זה הקדוש
ברוך הוא ימלא רחמים עליהם להחלימם ולרפאתם וישלח להם מהרה רפואה שלמה מן
השמים, עם כל חולי ישראל, רפואת הנפש ורפואת הגוף, במהרה בקרוב, ונאמר אמן.

בשנה הבאה

מילים: נעמי שמר, לחן: נורית הירש

בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספר צפרים נודדות.
ילדים בחפשה ישחקו תופסת
בין הבית לבין השדות.

עוד תראה, עוד תראה
פמה טוב יהיה
בשנה, בשנה הבאה.

ענבים אדמים יבשילו עד הערב
ויגשו צוננים לשלחן,
ורוחות רדומים ישאו על אם הדרך
עתונים ישנים וענן.
עוד מראה...

בשנה הבאה נפרש כפות ידים
מול האור הנגה, הלבן.
אנפה לבנה תפרש באון כנפים
והשמש תזרח בתוכן.
עוד מראה...

וּנְתַנָּה תִּקְרָא ר' אַמְנוֹן מִמְּגִנָּצָא (אַשְׁכֵּנֶז הַמֵּאָה-10)

וּנְתַנָּה תִּקְרָא קִדְשֵׁת הַיּוֹם, כִּי הוּא נוֹרָא וְאִים. וְבוּ תִנְשָׂא מִלְּכֻכְתְּךָ, וְיִזְכֹּן בְּחֶסֶד כְּסָאךָ, וְתִשָּׁב עָלֶיךָ בְּאַמֶּת.
אַמֶּת, כִּי אַתָּה הוּא דִּין וּמוֹלִיךְ וְיֹדֵעַ וְעֹד, וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה,
וְתִזְכֹּר לֵל הַנִּשְׁכָּחוֹת, וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְכָּרוֹנוֹת, וּמֵאֵלֶיךָ יִקְרָא, וְחוֹתֵם יָד לֵל אָדָם בּו.
וּבְשׁוֹפֵר גָּדוֹל יִתְקַע, וְקוֹל דְּמִמָּה דְקָה יִשְׁמַע, וּמִלְּאָכִים יִחְפְּזוּן, וְחֵיל וְרַעְדָּה יִאֲחָזוּן וְיִאֲמְרוּ:
הִנֵּה יוֹם הַדִּין, לִפְקֹד עַל צָבָא מְרוֹם בְּדִין, כִּי לֹא יִזְכּוּ בְּעֵינֵיךָ בְּדִין.
וְכָל צָאִי עוֹלָם יַעֲבִירוּן לִפְנֵיךָ בְּגֵי מָרוֹן. כְּבִקְרַת רוּעָה עֲדָרוֹ, מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ,
כֵּן מַעֲבִיר וְתִסְפֹּר וְתִמְנֶה וְתִפְקֹד נֶפֶשׁ כָּל חַי, וְתִמְחַךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ,
וְתִכְתֹּב אֶת גְּזֵר דִּינֶם.

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּ, וּבִיּוֹם צוֹם כְּפוֹר יִתְמַמּוּ.

כְּמָה יַעֲבִירוּן וְכִמָּה יִבְרָאוּ, מִי יִחְיֶה וּמִי יָמוּת, מִי בְקֶצֶז וּמִי לֹא בְקֶצֶז, מִי בְּפִים וּמִי בְּאֵשׁ,
מִי בְּחֶרֶב וּמִי בְּחַיָּה, מִי בְּרַעַב וּמִי בְּצָמָא, מִי בְּרַעַשׁ וּמִי בְּמַגָּפָה, מִי בְּחִינָה וּמִי בְּסָקִילָה,
מִי יָנוּחַ וּמִי יָנוּעַ, מִי יִשְׁקֹט וּמִי יִסְרָף, מִי יִשְׁלֹו וּמִי יִתְיַסֵּר, מִי יַעֲנֶה וּמִי יַעֲשֶׂה, מִי יִשְׁפֹּל וּמִי יָרוּם.

וְתִשְׁוֶבָה וְתִפְלָה וְצִדְקָה מַעֲבִירוּן אֶת רֵעַ הַגְּדוֹרָה.

כִּי נִשְׁמַךְ כֵּן תִּהְלַכְתָּ, קִשָּׁה לְכַעַס וְנוֹחַ לְצוֹת, כִּי לֹא תִחַפֵּץ בְּמוֹת הַמָּת, כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחַיָּה,
וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחַכֶּה לוֹ, אִם יָשׁוּב מִיָּד תִּקְבְּלוּ. אַמֶּת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצֵרָם, וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָם,
כִּי הֵם בְּשׂוֹר וְדָם. אָדָם יִסְדּוֹ מַעֲפֹר וְסוֹפּוֹ לַעֲפֹר, בְּנִפְשׁוֹ יִבִּיא לַחֲמוֹ, מְשׁוּל כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבֵּר,
כְּחִצִּיר יִבֵּשׁ וְכִצִּיץ נוֹבֵל, כֶּצֶל עוֹבֵר, וְכַעֲנָן כְּלָה, וְכוֹרוֹם נוֹשֶׁבֶת, וְכִצְבָק פּוֹרֵחַ, וְכִחְלוֹם יַעוּף.
וְאַתָּה הוּא מְלַךְ אֱלֹהִים וְיִקְרָא.

תְּשַׁלֵּיךְ

מִיָּלִים וְלַחֲוִי: עֵידן עֵמֶד

לְבַד, בֵּין הַמּוֹן אֲנָשִׁים,
שְׂמוּחָאִים לַעֲצָמָם כְּפִיִּים,
זֶה כְּנֹרָה מְדֻבֶּק מֵאֲחַד לִשְׁנֵי,
רוֹקְדִים, כּוֹלְנוֹ קֶצֶת אַבּוּדִים,
לִגְמִים עוֹד טִיפָה מֵהֵינָן,
זֶה מִשְׁכִּיחַ אֶת הַכֹּאֲבִים

זֹכֵר אֲחִי לוֹחֵשׁ לִי,
"תְּשַׁלֵּיךְ" אֶת כָּל הַנִּיִּסְיוֹנוֹת,
תְּשַׁלֵּיךְ אֶת כָּל הַכְּעָסִים,
אֵל הַמִּים.
תְּשַׁלֵּיךְ אֶת הַמִּלְחָמוֹת,
תְּשַׁלֵּיךְ אֶת כָּל הַהִרְהוּרִים,
אֵל הַשְּׂמִימִים.
תְּשַׁלֵּיךְ אֶת כָּל הַשְּׁקִירִים,
תְּשַׁלֵּיךְ אֲחִי, תְּשַׁלֵּיךְ"

בְּצֵד, קֵל יוֹתֵר לַהֲצִיץ,
עַל הַדְּבָרִים שְׂדִילִגוּ מֵעֲלֵינוּ,
מֵהָרָא אֲנִי בּוֹרָח,
פִּתְאוֹם זֶה מִפְּחִיד,
לְמַכּוּנִית, אֵינִי לִי מִמֶּשׁ יַעֲדִים,
אֲנִי נוֹסֵעַ בְּרִדִּין שׁוֹמֵעַ,
עוֹד שִׁיר שֶׁהִלִּילָה מִזְכִּיר

אֶת אֲחִי אוֹמֵר לִי,
"תְּשַׁלֵּיךְ ..."

בֵּים, הַחוֹשֵׁךְ וְאֲנִי,
צוֹפִים עַל הַגִּלִּים, בִּינִתִּים,
הַשְּׂעָה כְּבֹר אַחַת וְעוֹשִׂים,
בּוֹכִים ...

מִרְחוֹק אֲחִי צוֹעֵק לִי,
"תְּשַׁלֵּיךְ ..."

ברכת הילדים

בִּימֵי שַׁבַּת וַחַג, נִהְיָה הַהוֹרִים לְבָרֵךְ אֶת יִלְדֵיהֶם בְּאַהֲבָה. לְפָנֵיהֶם הַנוֹסַח הַמְּסוּרָתִי.

מוֹמַלֵּךְ לְהוֹסִיף לְכָל יֶלֶד בְּרַכָּה מְלִיבֶכֶם, וְנִשְׁקָה

לִבָּת

לִבָּן

יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּשֶׁנֶּה רְבָהָה רַחֵל וְלֹאָה

יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה

לְכָל הַיִּלְדִּים

יְבָרַכְךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ, יֵאָר ה' פְּנֵי אֲלֵיךָ וְיִחַנְךָ, יִשָּׂא ה' פְּנֵי אֲלֵיךָ וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם.

מנהג תשליך

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אַחֲרֵי הַצְהָרִים, נִהְיָה לְצַאֵת אֶל הַנָּהָר אוֹ כָּל מְקוֹר מַיִם, לְשַׂאת תְּפִילָּה קְצֵרָה וְ"לְהַשְׁלִיךְ" אֶת הַמַּעֲשִׂים שֶׁעָלִיהֶם אֲנוּ מִתְחַרְטִּים. חֲשׁבוּ:
מָה הֵייתֶם רּוֹצִים לְהַשְׁלִיךְ? מִשְׁוֹה שְׂקָרָה הַשָּׁנָה? תְּכוּנָה אוֹ הַתְּנַהּגוֹת שֶׁאַתֶּם רּוֹצִים לְשַׁנּוֹת?

מִי-אֵל כְּמוֹךָ, נִשָּׂא עֵינֶיךָ וְעֹבֵר עַל-פְּשָׁעֶיךָ, לְשִׁאֲרִית, נִחַלְתָּ: לֹא-הִחֲזִיק לְעַד אָפוֹ, כִּי-חִפֵּץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב וְרִחַמְנוּ, יִכְבֹּשׁ עוֹלָמֵינוּ;
וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם, כָּל-חַטָּאוֹתֶיךָ.

תִּתֵּן אֶמֶת לְעַקֵּב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, מִימֵי קֶדֶם.

(מִיכָה ד' י"ט)

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קִדְשִׁי, כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת ה' כְּמִים לֵיָם מְכֻסִּים (יִשְׁעִיהוּ יא)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהִים שֶׁתִּתֵּן לִי כַח לְהַשְׁלִיךְ מֵעַלִּי אֶת הַכְּעָסִים, רַגְשׁוֹת הָאִשָּׁם, הַפְּחָדִים, קְנָאָה, צְרוּת עֵין, הַתְּחַשְׁבוֹנוֹת,
בִּיקוּרָת, לִשׁוֹן הָרַע, רִכִּילוֹת...

וְאַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּנַחַת בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת וְאַהֲבָה לְכָל אָדָם.

